

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 108

гр. Варна, 19.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

като разгледа докладваното от Росица Ант. Тончева Въззивно частно наказателно дело № 20223000600138 по описа за 2022 година

, при произнасянето си взе предвид следното:

Производството е по реда на глава двадесет и втора от НПК.

Предмет на въззивна проверка за законосъобразност е разпореждане №457/15.04.2022 година, постановено от съдия-докладчик по ЧНД №1338/2021 година по описа на Окръжен съд – Варна, с което поради просрочие е върната въззивна жалба на служебен защитник против решение №265/15.12.2021 година по посоченото дело. Несъгласие със съдебния акт изразява самият служебен защитник с доводи, че той няма самостоятелни права и действия винаги от името на представлявания. В обосноваването на въззивните оплаквания се добавя и липсата на разяснение по чл.311, ал.1, т.7 от НПК, което се разглежда като съществено процесуално нарушение, ограничило правата на защитата. В обобщение, искането към настоящата инстанция е за отмяна на атакуваното разпореждане и връщане на делото в първоинстанционния съд за администриране на въззивната жалба срещу решение №265/15.12.2021 година по ЧНД №1338/2021 година.

Настоящият въззивен състав, след като се запозна с относимите процесуални книжа по делото, намери за установено следното:

С решение №265/15.12.2021 година по ЧНД №1338/2021 година, състав на Окръжен съд-Варна, признал влязло в сила на 21.06.2021 година решение, издадено от Полицията на гр.Амстердам, Нидерландия срещу СТ. Т. СТ. за заплащане на финансова санкция в общ размер на 95 евро с равностойност в

български лева към деня на постановяване на решението за налагане на финансовата санкция в издаващата държава в размер на 185.80лв.

Съдебният акт е присъствено обявен на участниците в съдебното производство – прокурор от ОП-Варна и адв.В.. Сроковете и процедурата за обжалване на този акт са уредени в чл.34, ал.1 вр. чл.20, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС, като за служебния защитник – лице, упражняващо адвокатска професия, не би следвало да има съмнение че въззивната проверка на решението може да се предизвика с въззивна жалба, подадена в 7-мо дневен срок от узнаване на постановяването на решението. Разяснения в обсъжданата насока са дадени и от първоинстанционния съд, като предвид професионалната правоспособност на адв.В., някои незначителни пропуски не са повлияли правото му на жалба.

Вследствие на препращането на чл.32, ал.4 от ЗПИИРКОРНФС към правилата на НПК, служебно назначеният защитник е самостоятелен субект на процеса, чиято правосубектност не произтича от правосубектността на защитаваното лице. Същият има самостоятелни процесуални права и задължения, които извършва изцяло на собствено основание, по вътрешно убеждение и в съответствие с доказателствата по делото, а сред тях е и правото по чл.99, ал.1 от НПК да обжалва самостоятелно актовете на съда, които накърняват интересите на защитаваното лице.

Пренебрегвайки горните положения, едва на 12.04.2022 година адв.В., като служебен защитник на засегнатото лице, подал по пощата въззивна жалба срещу решение №265/15.12.2021 година по ЧНД №1338/2021 година. С атакуваното разпореждане №457/15.04.2022 година, законосъобразно е констатирана недопустимост на жалбата поради просрочие, вследствие на което закономерно са възникнали последиците на чл.323, ал.1, т.2 от НПК. Съображенията на първоинстанционния съдия-докладчик не могат да бъдат подложени на какъвто и да е упрек, поради стриктното им придържане към закона.

С оглед изложеното и на основание чл.345, ал.1 от НПК въззивният състав

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение частната жалба на адв.В.В. против разпореждане №457/15.04.2022 година, постановено от съдия-докладчик по ЧНД №1338/2021 година по описа на Окръжен съд – Варна..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____